

Det Samme, mener jeg, gjælder Forslaget om en ny Rigsdagsbygning. Jeg vilde i alt Fald finde det høist paafaldende, dersom Rigsdagen i dette Dieblif, under de nuværende Forhold, vedtog Forslaget om at bygge en prægtig Bolig til sig selv. Forholdene ere jo dog disse, at med Hensyn til Bevillingsmyndigheden, Indfyldelsen paa den aarlige Finantslov, Grundlaget for Statshusholdningen er det ene af Rigsdagens Thing sunket ned til at indtage en raadgivende Stilling, medens det andet aldeles ingen Indfyldelse har. I dette Dieblif at ville reise en prægtig og kostbar Rigsdagsbygning vilde for mig nærmest faae Udseende af, at man byggede et prægtigt Monument paa Bevillingsmyndighedens Grav. Men det tror jeg ikke lader sig gjøre. — Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at, skal man i sin Tid indpaa at gjenopføre Christiansborg Slot, saa vil jeg nærmest slutte mig til det Standpunkt, som Landstinget for 2 Aar siden indtog, og som ogsaa blev stærkt fremhævet af det ærede Medlem, som først havde Ordet, nemlig dette, at Kongehus og Rigsdagsbygning høre sammen. Da vi i 1849 i en lykkelig Stund fik Friheden, da flittede Folkets Repræsentanter ind i Kongens Hus, og jeg tror, at der var dem, der deri saae et lykkeligt Bæjtel om, at Kongemagt og Folkemagt i Fremtiden i god Forstaaelse skulde kunne arbejde for Folkets og Landets Lykke. Hvad der senere er indtraadt, og hvad vi nu sukke under, kan vel have havt sin Virkning, men jeg opgiver dog ikke Haabet om, at denne Forventning, disse smukke Tanker en Gang i Tiden skulle kunne opfyldes. Jeg vil derfor haabe, at man, selv om det skulde vise sig, at man vilde faae mindre bekvemme Lokaler i en Fløi af Christiansborg Slot, saa dog vilde se bort fra disse mindre Ulemper og, naar man kommer til dette store Foretagende, give Rigsdagen Blads, hvor Rigsdagen oprindelig har havt

Blong: I det Sidste kan jeg tildels være ganske enig med det ærede Medlem, min Tanke gaar i samme Retning som hans, nemlig i at ønske en Forening af Rigsdagsbygningen og Christiansborg Slot, og jeg var ogsaa Medlem af det Udvalg i Fjor, som foreslog det. Jeg kan derimod slet ikke være enig i den første Del af det ærede Medlems Foredrag, da han udtalte sig for, at det skulde være rigtigere, at dette Lovforslag, og dermed ethvert Lovforslag, der medførte en Udgift, først skulde behandles i Folkethinget. Det er et stort Bevis paa, hvorledes

man er tilbøjelig til at fortolke de Ord, der staar, efter sine egne Ønsker, thi naar Grundlovens § 48 skal tages i den Udstrækning, at intet Lovforslag, der medfører en Pengesudgift, skulde kunne behandles først i Landstinget, vilde dette Thing i sin lovgivende Virksomhed se sig indskrænket til en meget ringe og meget lidet interessant Række af Sager. Det Resultat kan heller ikke faas ud deraf, at det er paalagt Landstinget baade som en Ret og Pligt at modtage det aarlige Overslag over Statens Indtægter og Udgifter først. Meningen er, at det skal have det først Aar efter andet for at kunne føre en nøjagtig Kontrol med Statshusholdningen, men deraf følger slet ikke, at der ikke til særlige Foretagender skulde kunne bevilges Penge ogsaa først i Landstinget. Jeg kan forøvrigt i alt Væsentligt slutte mig til det ærede 6te kongevalgte Medlem (Kajser), men jeg kunde dog have Øst til at tilføie et Par Ord. Jeg kan finde det overmaade naturligt, at man i et bevæget Dieblif, da Christiansborg Slot var brændt, ønskede at høre vor, i alt Fald i Øst og Sydland, berømte Landsmand Friherre Hansens Raad, inden man tog nogen Beslutning om Gjenopførelsen af det Ene og det Andet, men jeg kan i Grunden ikke forstaa, at det høie Indenrigsministerium, ganske modsat Kultusministeriet, agter at benytte Hr. Friherre Hansen som sin Bygmester. Han er ganske vist en dansk Mand og hæderlig be kendt for den Interesse, han stænkter sit Fædrelands Anliggender, og den Venlighed og Støtte, han yder sine Landsmænd, der besøge ham i Wien, men han har expatrieret sig, lever under fremmede Forhold og kan ikke saaledes i alle Henseender være fulgt med, at han kan vide alle de Forhold, der her er at tage Hensyn til. Jeg synes heller ikke, at det er at beskytte det nationale Arbejde, naar man forbigaar hele den lange Række af vore yngre og dygtige Arkitekter for at give en gammel Mand, der har forladt sit Fædreland for mange Aar siden, disse bethydningsfulde Opgaver. Der tilflyder ikke vore Bygmestre saa mange store Opgaver, at man ikke bør give dem saa meget Arbejde som muligt. Endnu mere forbauer det mig, hvad ogsaa det ærede kongevalgte Medlem berørte, at Ministeren har taget saa overordentlig lidt Hensyn til Landstingets Beslutning for to Aar siden, at han uden Videre sætter den til Side for Hr. Friherre Hansens uforgribelige Mening. Det var ikke noget Raad, Landstinget gav Ministeren, da det for to Aar siden tog sin Beslutning, den Sag maatte anses for afgjort, for saa vidt det andet Thing kunde blive enig med Landstinget derom, at vi vilde have Christians-